

- Prasītājs uzskata, ka, izņemot kompetenci lemt par personām, kuras saņem APP, nevienai citai kompetencei APP jomā ECB padome nav deleģējusi CSO, tostarp nav deleģēta kompetence grozīt apkārtrakstu Nr. 1/2011, lai no tā piemērošanas jomas izslēgtu noteiktus darbiniekus.
 - Līdz ar to CSO neesot bijusi kompetence lemt par apkārtraksta Nr. 1/2011 nepiemērošanu prasītājam, lai gan šis apkārtraksts būtu bijis jāpiemēro prasītājam, ja CSO būtu rīkojies saskaņā ar pilnvarām, ko tam deleģējusi valde.
3. Trešais pamats ir par nekonsultēšanos ar personāla komiteju, tādējādi pārkāpjot Hartas 27. pantu un nodarbināšanas kārtības 48. un 49. pantu.
- Prasītājs visbeidzot uzskata, ka, ja CSO lēmums būtu jāuzskata par lēmumu, ar kuru tiek grozīts apkārtraksts Nr. 1/2011, tad par šo lēmumu nav notikusi iepriekšēja konsultēšanās ar personāla komiteju. Tā kā šāda konsultēšanās ir vajadzīga pirms katra apkārtraksta Nr. 1/2011 grozījuma, ECB jautājumā par šādu grozījumu esot bijis jākonsultējas ar personāla komiteju.

**Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2016. gada 13. jūlija rīkojumu lietā F-124/15 *Siragusa*/
Padome 2016. gada 23. septembrī iesniedza *Sergio Siragusa***

(Lieta T-678/16 P)

(2016/C 419/72)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Sergio Siragusa* (Brisele, Beļģija) (pārstāvji – *T. Bontinck* un *A. Guillerme*, avocats)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Parlaments

Prasītāja prasījumi:

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Civildienesta tiesas 2016. gada 13. jūlija rīkojumu, kurš paziņots 2016. gada 14. jūlijā, lietā *Siragusa*/Eiropas Savienības Padome (F-124/15);
- izskatīt prasību pēc būtības un atcelt pārsūdzēto rīkojumu;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza vienīgo pamatu par kļūdu tiesību piemērošanā.

Tas uzskata, ka Civildienesta tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, veicot Padomes 2013. gada 11. jūlija lēmuma, ar kuru ir apstiprināts viņa iesniegums par priekšlaicīgu pensionēšanos, juridisku kvalifikāciju. Līdz ar to tas uzskata, ka iecelējinstiitūcijas 2014. gada 12. novembra lēmums, ar kuru tiek atteikta atļauja viņam priekšlaicīgi pensionēties, ir jākvalificē kā nelabvēlīgs akts, ar ko ir atcelts agrākais lēmums, ar kuru ir apstiprināta priekšlaicīga pensionēšanās, nevis kā vienkāršs netiešo noraidošo lēmumu apstipriņošs lēmums.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs visbeidzot arī uzskata, ka, tā kā minētais 2014. gada 12. novembra lēmums ir pārsūdzēts noteiktajos termiņos, pirmajā instancē celtā prasība ir pieņemama un tā ir jāizskata pēc būtības.

Prasība, kas celta 2016. gada 26. septembrī – *Athletic Club*/Komisija

(Lieta T-679/16)

(2016/C 419/73)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Athletic Club* (Bilbao, Spānija) (pārstāvji – E. Lucas Murillo de la Cueva un J. Luís Carrasco, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Komisijas 2016. gada 4. jūlija Lēmuma C (2016) 4046 *final*, par valsts atbalstu SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), ko Spānija ir piešķirusi noteiktiem futbola klubiem, 1. pantu, ciktāl tas attiecas uz *Athletic Club*;
- atcelt Komisijas 2016. gada 4. jūlija Lēmuma C (2016) 4046 *final*, par valsts atbalstu SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), ko Spānija ir piešķirusi noteiktiem futbola klubiem, 4. un 5. pantu, ciktāl ar tiem ir uzdots atgūt *Athletic Club* apgalvoti piešķirto atbalstu, kā arī atcelt uzņēmuma ienākumu nodokļu shēmu bezpeļņas juridiskajām personām, atbilstoši kurai *Athletic Club* tika aplūkts ar nodokļiem;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir celta par Komisijas 2016. gada 4. jūlija Lēmumu C (2016) 4046 *final*, par valsts atbalstu SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), ko Spānija ir piešķirusi noteiktiem futbola klubiem. Attiecībā uz prasītāju šis atbalsts izpaužoties kā nodokļu priekšrocības, kuras tas esot saņēmis attiecīgajā laikposmā, tādēļ ka tas tika aplūkts ar nodokļiem kā bezpeļņas asociācija un nevis atbilstoši vispārējai uzņēmumu ienākumu nodokļu shēmai.

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums
 - Šajā ziņā tiek apgalvots, ka saistībā ar ģeogrāfisko atskaites punktu (Biskaja) lēmumā izskatītais pasākums nevar tikt uzskatīts par selektīvu, ievērojot, ka visi futbola klubi ir bezpeļņas juridiskās personas, kuriem piemēro vienādu uzņēmumu ienākumu nodokļu shēmu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums
 - Šajā ziņā tiek apgalvots, ka atšķirību aplūkšanai ar nodokļiem starp bezpeļņas juridiskajām personām un akciju sabiedrībām attaisno būtiskās atšķirības, kādas pastāv šo divu juridisko personu veidu starpā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums
 - Šajā ziņā tiek apgalvots, ka lēmumā izskatītais pasākums nekropļo konkurenci un neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm.